

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕๐ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอเสนอญัตติให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาแก้ไขปัญหาวิกฤตของประเทศในเรื่องการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สืบเนื่องจากประเทศไทยได้ประสบกับปัญหาสังคมที่มีความแตกแยกความคิดทางการเมืองจนเกิดเป็นวิกฤตทางการเมืองมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ อันเนื่องมาจากการบริหารประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ที่มีการกล่าวหาว่ามีการบริหารประเทศไปในทางที่ผิด มีผลประโยชน์ทับซ้อน และใช้อำนาจรัฐบาลครอบงำรัฐสภา และองค์กรตรวจสอบตามรัฐธรรมนูญทั้งหลาย จึงทำให้เกิดกลุ่มประชาชนจำนวนหนึ่งที่เรียกตัวเองว่ากลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ออกมาชุมนุมเรียกร้องให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ลาออกจากตำแหน่ง

แม้ว่าต่อมา พ.ต.ท.ทักษิณ จะพ้นออกจากตำแหน่งด้วยการถูกปฏิรูปการปกครอง โดยคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๑ แล้วมีการจัดทำรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีการเลือกตั้งใหม่ทำให้มีนายกรัฐมนตรี นับจากนั้นมาเป็นคนี่ ๓ แล้วก็ตาม แต่เหตุการณ์แตกแยกทางความคิดทางการเมืองก็ยังคงปรากฏ และแสดงให้เห็นถึงความรุนแรงขึ้น ซึ่งปัจจุบันเมื่อพรรคประชาธิปัตย์ได้เป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาล โดยมีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี กลุ่มประชาชน ที่เรียกตัวเองว่ากลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ซึ่งได้รวมกลุ่มมาตั้งแต่การปฏิรูปการปกครอง ก็ได้ออกมาชุมนุมเรียกร้องอีกครั้ง เพื่อให้ดำเนินคดีกับแกนนำกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยที่ชุมนุมยึดทำเนียบรัฐบาลและสนามบึงสุวรรณภูมิ รวมทั้งปลดรัฐมนตรีบางคนออกจากตำแหน่ง ตลอดจนการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่พวกเขาเห็นว่าไม่เป็นประชาธิปไตย ต่อมาชื่อเรียกร้องของกลุ่ม นปช. ยังพัฒนาไปถึงการอ้างว่าต้องล้มเลิกระบอบมทยาธิปไตย โดยหมายถึงให้พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี และองคมนตรีอีกสองท่านออกจากตำแหน่ง และนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ต้องยุบสภา นั้น

จากสภาวะทางการเมืองที่เกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่องดังกล่าว ทำให้สังคมไทยในปัจจุบันได้แบ่งประชาชนออกเป็นสองข้าง คือฝ่ายเสื้อเหลืองที่เห็นด้วยกับกลุ่มพันธมิตรฯ ที่ต้องการล้มล้างขบวนการคอร์รัปชันของนักการเมือง และฝ่ายเสื้อแดงที่เห็นว่า พ.ต.ท. ทักษิณ ไม่ได้รับความยุติธรรม และการบริหารประเทศของรัฐบาลชุดปัจจุบันไม่ได้มีที่มาจากระบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง และต่างฝ่ายต่างออกมาชุมนุมบนท้องถนน ประกอบกับวิกฤตเศรษฐกิจของโลกที่กระทบต่อเศรษฐกิจของไทย จากเหตุการณ์เช่นนี้ จึงทำให้เป็นการซ้ำเติมสภาพเศรษฐกิจที่วิกฤตอยู่แล้วให้เลวร้ายขึ้น ในขณะที่ประชาชนทั่วไปที่ไม่ได้เลือกข้างฝ่ายใด ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศเอง ก็เกิดความสับสนว่าประเทศจะเดินหน้าไปในทิศทางใด รัฐบาลก็ต้องใช้เวลาในการแก้ไขปัญหาทางการเมืองมากกว่าการใช้เวลาบริหารประเทศด้านอื่น

